

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 8519

гр. София, 05.03.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 173 СЪСТАВ, в закрито заседание на пети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: БОГДАН Р. РУСЕВ

като разгледа докладваното от БОГДАН Р. РУСЕВ Гражданско дело № 20221110142256 по описа за 2022 година

Производството е по общия съдопроизводствен ред на ГПК.

И щ е ц ъ т **"Застрахователно акционерно дружество ОЗК - Застраховане"** АД чрез адв. Г. Х. - АК-София, е предявил срещу Сдружение "Националното бюро на българските автомобилни застрахователи" искове по чл. 513, ал. 1 вр. чл. 511, ал. 1, т. 2 и чл. 411 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **10,00 лева (частично от 265,63 лева)**, представляваща регресно вземане за изплатено по щета № 0020-165-0005-2018 обезщетение за вреди, нанесени на лек автомобил марка "Тойота", модел "Ярис", рег. № СА4085КТ, при пътно-транспортно произшествие настъпило на 03.01.2018г., около 16,30ч. в град София, на ул. "Малашевска", причинено виновно от водача на товарен автомобил, марка "Ман", рег. № FSM851 /Федерална република Германия/, с включени ликвидационни разноски, **ведно със законната лихва** от датата на подаване на исковата молба (03.08.2022г.) до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от **1,00 лев (частично от 80,95 лева)**, представляваща лихва за забава върху главницата за периода 02.08.2019г.-02.08.2022г. Основателността на исковите си ищецът обосновава с обстоятелството, че на 03.01.2018г., около 16,30ч. в град София, на ул. "Малашевска", водачът на товарен автомобил марка "Ман", рег. № FSM851, виновно е причинил пътно-транспортно произшествие, при което бил увреден автомобил марка "Тойота", модел "Ярис", рег. № СА4085КТ. Към датата на събитието за увредения автомобил при ищеца била сключена застраховка "Каско". За товарния автомобил, управляван от причинилия произшествието водач, бил сключен застрахователен договор със застраховател във Федерална република Германия. Ответникът бил представително национално бюро на застрахователите за Република България и в случая представлявал немската застрахователна компания, издала полицата за застраховка "Гражданска отговорност" на товарния автомобил. За отстраняване на вредите по автомобила ищецът заплатил обезщетение в размер на 501,25 лева. Встъпвайки в правата на увреденото лице, той предявил претенция за изплащането на сумата, ведно с ликвидационните разноски (15,00 лева), общо 516,25 лева, спрямо ответника. Ответникът изплатил сумата от 250,63 лева, представляваща половината от заплатеното

от ищеца обезщетение, без ликвидационните разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът **Сдружение "Националното бюро на българските автомобилни застрахователи"** чрез адв. Т. Я. - АК-София, е депозирал Отговор на исковата молба, вх. № 195206/20.09.2022г. на СРС, с който оспорва предявените искове като неоснователни и недоказани. Не оспорва наличието на сключена застраховка "Каско" за увредения автомобил, факта, че към датата на ПТП за товарния автомобил бил сключен договор "Гражданска отговорност" с "ERGO Versicherung" A.G. във Федерална република Германия, че ищецът е платил застрахователното обезщетение от 501,25 лева, както и че извънсъдебната претенция е заведена в НББАЗ. Твърди се, че с изплащането на сумата от 250,63 лева ответникът изцяло е изплатил стойността на причинените вреди, доколкото сочи наличие на съпричиняване от водача на лекия автомобил. При условията на евентуалност се оспорва виновността на водача на товарния автомобил и механизма на ПТП, като се прави и възражение, че то е настъпило изцяло по вина на водача на лекия автомобил или евентуално при съпричиняване от негова страна. Сочи се, че процесните вреди не са в причинно-следствена връзка с ПТП, а размерът им е завишен. Ликвидационните разноски не подлежат на възстановяване. Поради неоснователност на главния иск се оспорва и основателността на акцесорния такъв за лихви. Допълнително със Становище, вх. № 243591/10.11.2022г. на СРС, обосновава възражение за недопустимост на производството, доколкото суброгиралият се в правата на увреденото лице застраховател не разполагал с процесуална легитимация да предяви съдебна претенция срещу Сдружението, тъй като такава възможност била предвидена само за увреденото лице, но не и за обезщетения го застраховател.

Съдът е изготвил и приел за окончателен проект за доклад по делото и е събрал е съответни доказателства. С определение от 21.02.2023г. по реда на чл. 214, ал. 1 ГПК е допуснато изменение на предявените искове досежно техния размер, като искът за главница е за сумата от **265,63 лева**, а този за лихва - за **80,95 лева**, като същите вече не следва да се считат за частично предявени. В същото съдебно заседание съдът е приключил съдебното дирене, дал е ход и е приключил устните състезания, като е обявил на страните, че ще се произнесе с решение в срок.

Пристъпвайки към постановяване на решение по спора и извършвайки отново проверка за допустимост на предявените искове /първоинстанционният съд следи служебно за допустимост на предявените искове през времетраенето на цялото пред него/, съдът констатира, че същите са **недопустими**.

Според чл. 506, ал. 1-3 КЗ Националното бюро на българските автомобилни застрахователи (Бюрото) е сдружение с нестопанска цел със седалище в град София, като се регистрира по реда на ЗЮЛНЦ. То е представително национално бюро на застрахователите за Република България в Съвета на бюрата, като участва и съдейства за функционирането на системата "Зелена карта" и задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в държавите-членки и държавите, подписали Многостранното споразумение. Бюрото изпълнява и функциите на компенсационен орган, извършвайки плащания в случаите по чл. 515 КЗ със

средствата от гаранционния фонд на Бюрото. Съгласно чл. 511, ал. 1, т. 2 КЗ претенцията на увреденото лице се обработва от Бюрото, ако застрахователят на виновния водач няма кореспондент за територията на Република България или, дори и да има такъв, Бюрото е приело решение да ликвидира щетата. Според чл. 511, ал. 2 КЗ в случаите по ал. 1 увреденото лице може да предяви претенцията си за плащане пред съда само ако кореспондентът или Бюрото не са не произнесли по нея в срока по чл. 496, ал. 1 КЗ, отказано е изплащането на обезщетение или увреденото лице не се е съгласило с размера на обезщетението. В случаите на съдебен иск, произтичащ от застрахователно събитие по чл. 511, ал. 1 КЗ и при спазване на реда по чл. 511, ал. 3 КЗ, Бюрото е единствено процесуално легитимирано пред българския съд, освен ако искът е предявен срещу застрахователя на виновния водач. В случаите на иск по чл. 515, ал. 1 т. 1 КЗ Бюрото е единствено процесуално легитимирано пред съда. Съгласно чл. 515, ал. 1, т. 1 КЗ Бюрото в качеството си на компенсационен орган заплаща обезщетение на увредено лице, пребиваващо в Република България, само когато застрахователят на виновния водач или неговият представител за уреждане на претенции в Република България не са дали мотивиран отговор по исканията, включени в претенцията, в определения срок, или застрахователят на виновния водач не е назначил представител за уреждане на претенции в Република България. Съгласно ал. 2 право на обезщетение има увреденото лице, което пребивава в Република България, ако са налице изброените там условия.

С оглед горното съдът приема, че суброгиралият се в правата на увреденото лице застраховател не разполага с процесуална легитимация за предявяване на претенция срещу Бюрото. Видно от посочените разпоредби, такова право е предоставено единствено на увреденото лице по смисъла на чл. 478, ал. 2 КЗ - лицето, включително пострадалото такова, което има право на обезщетение за вреди, причинени от моторно превозно средство. Този извод се подкрепя и от §48 и §49 от преамбюла на Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16.09.2009г. относно застраховката "Гражданска отговорност" при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка. Според тях ролята на органа за изплащане на обезщетения се състои в уреждане на претенцията по отношение на всички претърпени от увреденото лице вреди само в случаи, които могат да бъдат обективно установени, и поради това дейността на този орган следва да се ограничава до проверка дали е отправено предложение за обезщетение по установения ред и в предвидените срокове, без да се прави преценка по същество, а на юридическите лица, които по закон се суброгират в правата на увреденото лице спрямо лицето, причинило произшествието, или неговото застрахователно предприятие (например други застрахователни предприятия или органи за социална сигурност), не следва да бъде предоставяно право да предявяват аналогична претенция пред органа за изплащане на обезщетения. При това положение следва извод, че Бюрото разглежда претенции единствено на увредените лица, но не и на техните застрахователи. Това е така, тъй като Кодексът за застраховането визира Бюрото като страна по претенции и следващи от тях съдебни дела само от страна на увредените лица, но не и от техните застрахователи, и именно в тази насока следва да се тълкуват разпоредбите му, доколкото според § 7, т. 2

КЗ той въвежда в българската правна система изискванията по Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета. Тъй като в директивата се говори за отправяне на претенция, а КЗ не предвижда възможност за такава, съдът приема, че се касае за липса на процесуална легитимация, която влече след себе си и недопустимост на предявените искове. Фактът, че Бюрото е заплатило извънсъдебно и доброволно определена сума като обезщетение, не променя извода относно допустимостта на исковете, доколкото същата е функция на предвиденото от закона право на иск, а не на поведението на страните.

По разноските:

Съгласно чл. 78, ал. 4 ГПК ответникът има право на разноски и при прекратяване на делото. Ответното сдружение своевременно е заявило претенция за такива, като е доказало сторени разноски в размер на Доколкото производството е недопустимо и се прекратява, в полза на ответното сдружение следва да се присъдят разноски, доказаният размер на които възлиза на **955,00 лева**. Макар действително защитаваият по делото материален интерес да е нисък, то естеството му от фактическа и правна страна, както и процесуалното му развитие и професионална сложност, съответстват на заплатения от ответната страна адвокатски хонорар.

Водим от горното и на основание чл. 130 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определенията си от 21.02.2023г., с които е дал ход на устните състезания, съответно е обявил същите за приключени, както и че ще се произнесе с решение в срок.

ВРЪЩА Искова молба, вх. № 162059/03.08.2022г. на СРС, подадена от "Застрахователно акционерно дружество ОЗК - Застраховане" АД срещу Сдружение "Национално бюро на българските автомобилни застрахователи".

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. № 42256/2022г. на СРС, I ГО, 173 състав.

ОСЪЖДА "ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ" АД, ЕИК 121265177, със седалище в град София, да заплати на **СДРУЖЕНИЕ "НАЦИОНАЛНО БЮРО НА БЪЛГАРСКИТЕ АВТОМОБИЛНИ ЗАСТРАХОВАТЕЛИ"**, ЕИК 130764706, със седалище в град София, на основание чл. 78, ал. 4 ГПК, сумата от **955,00 лева** за разноски по делото.

Определението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с частна жалба, подадена чрез Софийския районен съд в едноседмичен срок от съобщението.

Определението да се съобщи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____